

368L0360

19.10.68

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Άριθ. Ν 257/13

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Οκτωβρίου 1968

περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των Κρατών μελών και των οικογενειών τους στο έσωτερικό της Κοινότητας

(68/360/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τήν συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 49,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τήν γνώμη της Συνελεύσεως⁽¹⁾,

τήν γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽²⁾,

Έκτιμώντας:

ότι ο Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968⁽³⁾, καθόρισε τις διατάξεις που ρυθμίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο έσωτερικό της Κοινότητας· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθούν, όσον αφορά την κατάργηση των ύφισταμένων ακόμη περιορισμών στον τομέα της διακινήσεως και διαμονής στο έσωτερικό της Κοινότητας, μέτρα που να ανταποκρίνονται στα δικαιώματα και στις ευχέρειες που αναγνωρίζονται από τον εν λόγω Κανονισμό στους υπηκόους κάθε Κράτους μέλους που διακινούνται προκειμένου να ασκήσουν μισθωτή δραστηριότητα και στα μέλη των οικογενειών τους·

ότι με την εφαρμοστέα ρύθμιση ως προς τη διαμονή πρέπει ή κατάσταση των εργαζομένων των άλλων Κρατών μελών και των μελών της οικογενείας τους, να προσεγγίζει κατά το μέτρο του δυνατού εκείνη των ήμεδαπών·

ότι ο συντονισμός των ειδικών μέτρων για την διακίνηση και την διαμονή αλλοδαπών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας αποτελεί αντικείμενο της οδηγίας του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964⁽⁴⁾, που έθεσπισθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 56, παράγραφος 2 της συνθήκης,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 268 της 6.11.1967, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. 298 της 7.12.1967, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. Ν 257 της 19.10.1968, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 850/64.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργούν, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία τους περιορισμούς στη διακίνηση και διαμονή των υπηκόων των εν λόγω Κρατών και των μελών της οικογενείας τους επί των όποιων εφαρμόζεται ο Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

Άρθρο 2

1. Τά Κράτη μέλη αναγνωρίζουν στους υπηκόους που αναφέρονται στο άρθρο 1 το δικαίωμα να εγκαταλείπουν την επικράτειά τους προκειμένου να αναλάβουν μισθωτή δραστηριότητα και να την ασκούν στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους. Το δικαίωμα αυτό άσκειται με άπλή επίδειξη δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ. Τά μέλη της οικογενείας απολαύουν του ίδιου δικαιώματος όπως και ο υπήκοος από τον όποιον εξαρτώνται.

2. Τά Κράτη μέλη εκδίδουν ή ανανεώνουν στους υπηκόους αυτούς, σύμφωνα με την νομοθεσία τους, δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο που αναγράφει ιδίως την ιθαγένειά τους.

3. Το διαβατήριο πρέπει να ισχύει τουλάχιστον για όλα τά Κράτη μέλη και για τίς μεταξύ αυτών εύρισκόμενες χώρες απ' ευθείας διελεύσεως. Αν τό διαβατήριο αποτελεί τό μόνο έγγραφο για την νόμιμη έξοδο από την χώρα, ή διάρκεια της ισχύος του δέν δύναται να είναι μικρότερη των πέντε ετών.

4. Τά Κράτη μέλη δέν δύναται να επιβάλουν στους υπηκόους που αναφέρονται στο άρθρο 1, θεώρηση έξιόδοου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση.

Άρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη επιτρέπουν στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 την είσοδο στην επικράτειά τους με άπλή επίδειξη δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ.

2. Δέν δύναται να επιβληθεί θεώρηση εισόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση εκτός αν πρόκειται για τά μέλη της οικογενείας, τά όποια δέν έχουν την ιθαγένεια

Κράτους μέλους. Τά Κράτη μέλη παρέχουν στα πρόσωπα αυτά κάθε διευκόλυνση για τήν λήψη των αναγκαίων θεωρήσεων.

Άρθρο 4

1. Τά Κράτη μέλη αναγνωρίζουν τό δικαίωμα διαμονής στην επικράτειά τους στα αναφερόμενα στό άρθρο 1 πρόσωπα τά όποια είναι σε θέση νά προσκομίσουν τά έγγραφα πού απαριθμούνται στην παράγραφο 3.

2. Τό δικαίωμα διαμονής βεβαιώνεται μέ έγγραφο τό όποιο καλείται «άδεια διαμονής ύπηκόου Κράτους μέλους τής ΕΟΚ». Τό έγγραφο αυτό πρέπει νά περιέχει μνεία ότι εξέδωθη κατ' έφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 καί των διατάξεων πού έθεσπίστησαν από τά Κράτη μέλη κατ' έφαρμογή τής παρούσης όδηγίας.

Τό κείμενο τής μνείας αυτής εύρίσκεται σε παράρτημα τής παρούσης όδηγίας.

3. Για τήν έκδοση τής άδειας διαμονής ύπηκόου Κράτους μέλους τής ΕΟΚ τά Κράτη μέλη δύνανται νά απαιτούν τήν προσκόμιση μόνο των εγγράφων πού απαριθμούνται κατωτέρω:

– από τόν εργαζόμενο:

- α) τό έγγραφο μέ τό όποιο εισήλθε στην επικράτειά τους·
- β) μία δήλωση προσλήψεως του εργοδότη ή ένα πιστοποιητικό εργασίας·

– από τά μέλη τής οίκογενείας:

- γ) τό έγγραφο μέ τό όποιο εισήλθαν στην επικράτεια·
- δ) έγγραφο εκδιδόμενο από τήν αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής ή προελεύσεως πού νά αποδεικνύει τό συγγενικό τους δεσμό·
- ε) στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στό άρθρο 10 παράγραφοι 1 καί 2 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, έγγραφο εκδιδόμενο από τήν αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής ή προελεύσεως πού νά πιστοποιεί ότι τά έν λόγω πρόσωπα συντηρούνται από τόν εργαζόμενο ή ζουν μαζί του υπό τήν αυτή στέγη στην χώρα αυτή.

4. Σέ μέλος τής οίκογενείας πού δέν έχει τήν ιθαγένεια Κράτους μέλους χορηγείται έγγραφο διαμονής τής ίδιας ισχύος μέ αυτό πού χορηγείται στον εργαζόμενο από τόν όποιον εξαρτάται.

Άρθρο 5

Η έκπληρωση των διατυπώσεων για τήν απόκτηση τής άδειας διαμονής δέν δύναται ν' αποτελέσει εμπόδιο στην άμεση έκτέλεση των συμβάσεων εργασίας πού έχουν συνάψει οί αιτούντες.

Άρθρο 6

1. Η άδεια διαμονής:

- α) πρέπει νά ισχύει για όλόκληρη τήν επικράτεια του Κράτους μέλους πού τήν έχει εκδώσει·
- β) πρέπει νά έχει διάρκεια ισχύος τουλάχιστον πέντε έτων από τής ημερομηνίας εκδόσεως καί νά είναι αυτομάτως ανανεώσιμη.

2. Διακοπές διαμονής πού δέν υπερβαίνουν τούς έξη συνεχείς μήνες καθώς καί άπουσίες λόγω έκπληρωσεως στρατιωτικών ύποχρεώσεων δέν θίγουν τήν ισχύ τής άδειας διαμονής.

3. Όταν ο εργαζόμενος άπασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών καί μικρότερη του έτους σε εργοδότη του Κράτους ύποδοχής ή εργάζεται για λογαριασμό προσώπου πού παρέχει ύπηρεσίες, τό Κράτος μέλος ύποδοχής του χορηγεί προσωρινό τίτλο διαμονής του όποιου ή ισχύς δύναται νά περιορίζεται στην προβλεπομένη διάρκεια τής άπασχολήσεως.

Υπό τήν επιύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, περίπτωση γ), προσωρινός τίτλος διαμονής χορηγείται επίσης στον έποχιακά εργαζόμενο πού άπασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών. Η διάρκεια τής άπασχολήσεως πρέπει νά αναγράφεται στα έγγραφα πού προβλέπονται στό άρθρο 4, παράγραφος 3, περίπτωση β).

Άρθρο 7

1. Η έν ισχύι άδεια διαμονής δέν δύναται νά αφαιρεθεί από τόν εργαζόμενο από μόνο τό γεγονός ότι δέν άπασχολείται πλέον, είτε διότι κατέστη προσωρινά άνίκανος προς εργασία λόγω άσθeneίας ή άτυχήματος είτε διότι είναι άκούσια άνεργος καί έχει πιστοποιηθεί τούτο δεόντως από τό αρμόδιο γραφείο άπασχολήσεως εργατικού δυναμικού.

2. Κατά τήν πρώτη ανανέωση, ή διάρκεια ισχύος τής άδειας διαμονής δύναται νά περιορισθεί, χωρίς νά δύναται νά είναι μικρότερη των δώδεκα μηνών, άν ο εργαζόμενος είναι άκούσια άνεργος στό Κράτος ύποδοχής για δώδεκα καί πλέον συνεχείς μήνες.

Άρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη αναγνωρίζουν τό δικαίωμα διαμονής στην επικράτειά τους χωρίς νά εκδώσουν άδεια διαμονής:

α) στὸν ἐργαζόμενο πού ἀσκεῖ μισθωτὴ δραστηριότητα ὅταν ἡ διάρκειά της δὲν προβλέπεται νὰ εἶναι μεγαλύτερη τῶν τριῶν μηνῶν. Τὸ ἔγγραφο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰσήλθε στὴν ἐπικράτεια καὶ μία δήλωση τοῦ ἐργοδότη γιὰ τὴν προβλεπόμενη διάρκεια ἀπασχολήσεώς του ἀρκοῦν γιὰ νὰ καλύψουν τὴν διαμονή του· ὠστόσο, ἡ δήλωση τοῦ ἐργοδότη δὲν ἀπαιτεῖται γιὰ τοὺς ἐργαζομένους πού ἐμπίπτουν στὶς διατάξεις τῆς Ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί πραγματοποιήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιὰ τὶς μεσολαβητικές δραστηριότητες τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας⁽¹⁾.

β) στὸν ἐργαζόμενο ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ἔχει τὴν κατοικία του στὴν ἐπικράτεια Κράτους μέλους ὅπου ἐπιστρέφει κατ' ἀρχὴν καθημερινά ἢ τουλάχιστον μία φορά τὴν ἐβδομάδα, ἀπασχολεῖται στὴν ἐπικράτεια ἄλλου Κράτους μέλους. Ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ Κράτους στό ὁποῖο ἀπασχολεῖται δύνανται νὰ χορηγήσει στὸν ἐργαζόμενο αὐτόν εἰδική ἄδεια πού νὰ ἰσχύει γιὰ πέντε ἔτη καὶ νὰ εἶναι αὐτομάτως ἀνανεώσιμη·

γ) στὸν ἐποχιακῶς ἐργαζόμενο, ὁ ὁποῖος ἔχει σύμβαση ἐργασίας θεωρημένη ἀπὸ τὴν ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ Κράτους μέλους στὴν ἐπικράτεια τοῦ ὁποῖου ἐρχεται νὰ ἀσκήσει τὴ δραστηριότητά του.

2. Σέ ὅλες τὶς περιπτώσεις πού προβλέπονται στὴν παράγραφο 1, οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους ὑποδοχῆς δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὸν ἐργαζόμενο νὰ γνωστοποιεῖ τὴν παρουσία του στὴν ἐπικράτεια.

Ἄρθρο 9

1. Τὰ ἔγγραφα διαμονῆς πού χορηγοῦνται στοὺς ὑπὲρ Κράτους μέλους τῆς ΕΟΚ καὶ πού ἀναφέρονται στὴν παρούσα ὀδηγία ἐκδίδονται καὶ ἀνανεώνονται ἀτελῶς ἢ ἀντὶ καταβολῆς ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δικαιώματα καὶ τέλη πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐκδοση δελτίων ταυτότητος στοὺς ἡμεδαπούς.

2. Οἱ θεωρήσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 2 καὶ στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1, περίπτωσι γ) χορηγοῦνται ἀτελῶς.

3. Τὰ Κράτη μέλη λαμβάνουν τὰ μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ νὰ ἀπλουστεύσουν κατὰ τὸ δυνατόν περισσότερο τὶς διατυπώσεις καὶ τὶς διαδικασίες ἀποκτήσεως τῶν ἐγγράφων πού ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1.

⁽¹⁾ ΕΕ ἀριθ. 56 τῆς 4.4.1964 σ. 869/64.

Ἄρθρο 10

Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ παρεκκλίνουν ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρούσης ὀδηγίας μόνο γιὰ λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ἀσφαλείας ἢ δημοσίας ὑγείας.

Ἄρθρο 11

1. Ἡ παρούσα ὀδηγία δὲν θίγει τὶς διατάξεις τῆς συνθήκης περί ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἐνθρακος καὶ Χάλυβος πού ἀναφέρονται στοὺς ἐργαζομένους ἀναγνωρισμένης εἰδικεύσεως στὰ ἐπαγγέλματα ἄνθρακος καὶ χάλυβος, οὔτε τὶς διατάξεις τῆς συνθήκης περί ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας πού ἀναφέρονται στὴν κατάληψη θέσεων εἰδικευμένου προσωπικοῦ στὸν πυρηνικό τομέα, οὔτε τὶς διατάξεις πού ἐθεσπίσθησαν κατ' ἐφαρμογή τῶν συνθηκῶν αὐτῶν.

2. Ἐν τούτοις, ἡ παρούσα ὀδηγία ἰσχύει γιὰ τὶς κατηγορίες ἐργαζομένων πού ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1, καθὼς καὶ στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους, κατὰ τὸ μέτρο πού ἡ νομική τους κατάσταση δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὶς προαναφερθεῖσες συνθήκες ἢ διατάξεις.

Ἄρθρο 12

1. Τὰ Κράτη μέλη θέτουν ἐν ἰσχύϊ τὰ μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν παρούσα ὀδηγία ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἐνημερώνουν ἀμέσως περὶ αὐτοῦ τὴν Ἐπιτροπὴ.

2. Γνωστοποιοῦν στὴν Ἐπιτροπὴ τὶς τροποποιήσεις πού ἐπιφέρουν στὶς νομοθετικές, κανονιστικές καὶ διοικητικές διατάξεις γιὰ νὰ ἀπλουστεύσουν τὶς διατυπώσεις καὶ τὶς διαδικασίες ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων πού ἀπαιτοῦνται ἀκόμη γιὰ τὴν ἐξοδο, εἴσοδο καὶ διαμονή τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τους.

Ἄρθρο 13

1. Ἡ ὀδηγία τοῦ Συμβουλίου, τῆς 25ης Μαρτίου 1964, περί καταργήσεως τῶν περιορισμῶν στὴ διακίνηση καὶ διαμονή τῶν ἐργαζομένων τῶν Κρατῶν μελῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους στό ἐσωτερικὸ τῆς Κοινότητος⁽²⁾ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει μέχρις ὅτου τὰ Κράτη μέλη ἐκτελέσουν τὴν παρούσα ὀδηγία.

⁽²⁾ ΕΕ ἀριθ. 62 τῆς 17.4.1964, σ. 981/64.

2. Οἱ τίτλοι διαμονῆς πού ἐκδίδονται κατ' ἐφαρμογή τῆς ἀναφερομένης στήν παράγραφο 1 ὁδηγίας, καί πού εἶναι ἐν ἰσχύι κατά τόν χρόνο ἐκτελέσεως τῆς παρουσίας ὁδηγίας, διατηροῦν τήν ἰσχύ τους μέχρι τήν προσηγή λήξη τους.

Ἄρθρο 14

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στό Λουξεμβούργο στίς 15 Ὀκτωβρίου 1968.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. SEDATI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενο τῆς μνείας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 2:

«Ἡ παρούσα ἄδεια ἐκδίδεται κατ' ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (ΕΟΚ) ἀριθ. 1612/68 τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968 καί τῶν διατάξεων πού θεσπίσθηκαν εἰς ἐκτέλεση τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968.

Σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ προαναφερθέντος κανονισμοῦ, ὁ κάτοχος τῆς παρουσίας ἄδειας ἔχει τό δικαίωμα νά ἀναλαμβάνει καί νά ἀσκεῖ μισθωτές δραστηριότητες στήν...⁽¹⁾ ἐπικράτεια μέ τίς ἴδιες προϋποθέσεις ὅπως καί οἱ...⁽²⁾ ἐργαζόμενοι»

⁽¹⁾ Βελγική, γερμανική, γαλλική, ἰταλική, λουξεμβουργιανή, ὀλλανδική, ἀνάλογα μέ τήν χώρα πού ἐκδίδει τήν ἄδεια.

⁽²⁾ Βέλγοι, Γερμανοί, Γάλλοι, Ἴταλοί, Λουξεμβουργιανοί, Ὀλλανδοί, ἀνάλογα μέ τήν χώρα πού ἐκδίδει τήν ἄδεια.